

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kort Begreb af Verdens Krønike i Sammenhæng

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 57. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1812_189-txt-shoot-idm2400/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

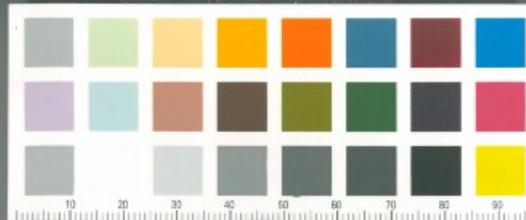
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dette Folk var Araberne. Døse Ørkens djerre Sonner være Joderne Krænder og nedstammede fra Abraham gennem hans Son Ismael. I halvtredietssinde var haude de fortet ligesaadant usladiig Liv som deres Ester kommere indeil denne Dag: græsset deres Hjørde og rovet de Gremmede, alt som sagt var i den gamle Spaadom: Ismaels Haand skal være mod alle og alles mod ham, men bygge skal han for alle sine Brøders Aarhø. Vel hagede Asiens gamle Trobræere efter at eie de dyrebare Rosliers Hædreneland, men den brede Ørk strækkede dem, og Roms Legioner, som vovede sig bid, funde en aaben Grav i dens Sand. Naboen i Syrien frugtede for Roverne, og saavel Perser som Østromere toge Klokke af dem i deres Hare; men stor Bedrift ventede Man ei af de sinne, indbyrdes uenige Stammer. Dog anderledes blev det: Stammerne forenedes pludselig og sik et fælles Hjemmed, der maatte uddrive dem med Vaaben i Haand i den vide Verden. Troen paa Jehovah var gaet i Aar og saa hos denne Linje af Abrahams Et; men forfalsket og blandet med Afghuderne var den i det lange Tidslok blevet.

62. Nu opstod i Mecca: Muhammed, en Mand med store Sindsgader, men urent Sindelag; sine Landsmænds Afghuderne faste han sig drevet til at syrte, men Kristendommen fordonte hans herstende Lilsætsheder: Ugerrighed og Delyst, og dersor paatog han sig at opfriske Abrahams Tro, som han bestyldte Joder og

Kristne for at have forfalsket. Vel følte han sig indvortes trængt til dyb Ærhodighed for Moses og Kristus og borgede Meget af vore hellige Skrifter; men undsæe sig dog ei forvitterlig af udstr. Klinte mellem Heden og forfalske den øste Malm. Troen paa en eneste usynlig Gud, af hvem intet Billede maatte dannes eller tilbedes, var den faste Grundvold hvorpaa han opreste sin Kærebrygning, som dersor ogsaa har trodet Joderne Storme og Vandlob; men ved at indvante sine Elhægere dæveligt had til alle anderledes Troende, plantede han frivillig et Træ til at bære blodig Krucifiks, og ved at love dem efter Doden et Paradies med alle mulige fædelige Fortællinger, forværdede han deres Gemyt. Med denne Ridfarthed efter at udbyrede deres Tro og den sværmeriske Attraa efter Paradisets Glæder, maatte et modigt og kraftigt Folk nødvendig blive overbrende og under Mahameds nærmest Esterfolgere eller Kalifer: Abdubeker og Omor indtogte de Syrien, Persien og Egypten. Herfor udbræde de sig snart over Nordafrika og Middelhavets Øer, j: gæstede endog Europas Gafland, hvor de fratoge Westgotherne næsten 712. hele Spanien. For Menestrene maatte det synes rimeligt at de vilde blive Verdens Herrer, og øde Kristendommen; men det visle sig snart, at Kristus ei havde glemt sin Menighed, skindte han lod den tuge for sin Danart, og ved det høje Bulder vilde vække den af Sovne. Istedenfor at de første Kalifer havde udmarket sig

ved Guds kryst, Simpelhed i Dragt og Fode
og alle Krigedyder, lagde deres Estermand
Wind paa Pragt og Overbaad, ja undergra-
vede selv deresrone ved at ringeagte og spotte
Muhammeds Lære, som var dens Grundvold.
Undersaatterne tabte Erbodigheden for de Van-
hellige og det blev Statholderne let at gøre sig
uafhængige. Ligervis som den dræbende Wind,
Samum, udgaaer fra Arabien, blæser over
Nordafrika og tager sin Styrke i Spanien, saa
gik det med dens Brodre: Araberne; thi vel
droge de ind over Pyrenæerne med en talrig
Hær, men blevet abdels slagne af Frankerne
732 under døsses tappe Hødding Karl Martel, og
vovede sig aldrig mere over Hierzene.

Disse Franker opvørte nu til det mæ-
tigste Folk i Vesten. Hidtil havde de haft Kon-
ger af den Klovdovigs Et, under hvilis Anførelse
486. de forдум indtogte Gallien, men formedelst
Kongernes Uduelighed var Magtan efterhaan-
den kommet i Hænderne paa nogle høje Embeds-
mænd, der kaldtes Hofnemere (majores domi)
og en af dem: Karl Martels Son, Pipin, tiltog
739. sig Kongebærdigheden. Pipins Son, Karl den
Store, er med Rette blevet saare navnfuglig,
thi han erobrede det spanske Land nordost for
Ebro, omstyrkede det longobardiske Rige i Ita-
lien, underbånd hele Tyskland og lod sig der-
goe, paarone til vestromerist Keiser.

Høfferne havde hidtil haret delte i mange
adskillige Stammer, og fra Julius Cæsars Tid
overvældede de herskende Romere nogle af disse

